4η Εργασία

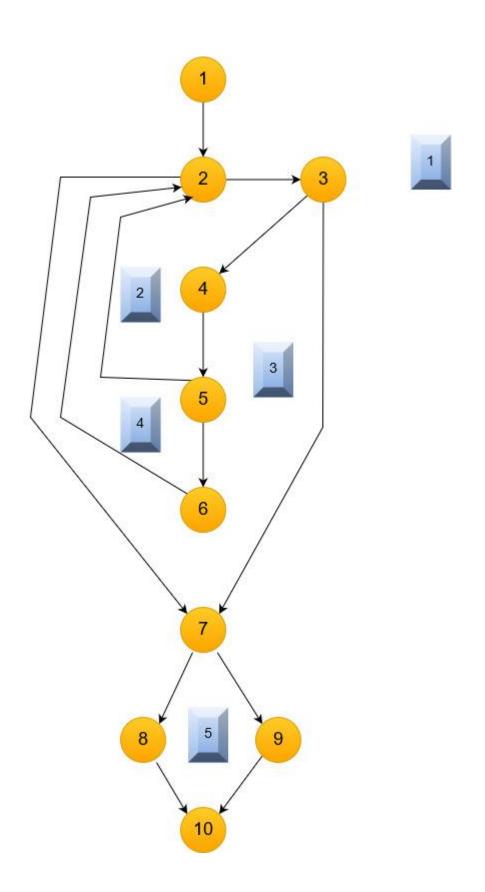
1) Αρχικά γίνεται η απαρίθμηση των κόμβων:

```
#include <stdio.h>
int main()
  int n, r = 0, t, flag=0;
  printf("Enter a number\n");
                                  1
  scanf("%d", &n);
  t = n;
          2
                   3
 while (t!=0 && r==0)
    {
     r = r * 10;
     r = r + t\%10;
                         4
     t = t/10;
     if(t==0)
                 5
       printf("error\n");
       flag=1;
 }
if (n==r)
 printf("%d The number n is: \n", n);
                                           8
else
   printf("\n");
                      9
return 0;
               10
}
```

Σημείωση: όπως αναφέρεται στην διαφάνεια 33 των διαλέξεων 11-12 «οι εντολές exit, return μετράνε στις εντολές διακλάδωσης μόνο όταν δεν βρίσκονται στο τέλος τους προγράμματος ή της ρουτίνας»

οι απλές συνθήκες σημειώνονται με <mark>κίτρινο</mark> στον κώδικα.

Με βάση την παραπάνω αρίθμηση ο γράφος ροής του προγράμματος είναι ο εξής:

Υπολογισμός κυκλωματικής πολυπλοκότητας

1ος τρόπος

V(g) = e-n+2p = 13-10+2 = 5,

όπου e: αριθμός ακμών n: αριθμός κορυφών p: συνεκτικές συνιστώσες

2ος τρόπος

V(g) = Περιοχές γράφου = 5 (όπως φαίνονται στο σχήμα)

3ος τρόπος

V(g) = 4 απλές συνθήκες (while(=2) + if + if =4) + 1 = 5

(οι απλές συνθήκες είναι εκείνες που έχουν σημειωθεί με κίτρινο στον κώδικα)

2) Εύρεση συντομότερου μονοπατιού

Παρατηρώντας τον γράφο, βρίσκουμε ότι υπάρχουν 2 συντομότερα μονοπάτια, το 1-2-7-8-10 και το 1-2-7-9-10. Από αυτά το 1-2-7-8-10 είναι έγκυρο, ενώ το 1-2-7-9-10 δεν μπορεί να εκτελεστεί, διότι αν από τον κόμβο 2 πάει κατευθείαν στον κόμβο 7, αυτό σημαίνει ότι t=n=r=0, επομένως η συνθήκη της if (7) θα είναι αληθής (το r παραμένει ίσο με την αρχική του τιμή (0) καθώς δεν θα εκτελεστεί καμία επανάληψη).

Ας δούμε πρώτα όλες τις **εξαρτήσεις συνύπαρξης** που υπάρχουν στον γράφο του λογισμικού μας:

- **Ε1**. Αν σε ένα μονοπάτι υπάρχει ο κόμβος 6 τότε υποχρεωτικά η επόμενη ακμή θα είναι η 2-7.
- Ε2. Αν σε ένα μονοπάτι υπάρχει η ακμή 5-2, δεν μπορεί να υπάρχει ο κόμβος 8.
- Ε3. Ο κόμβος 3 δεν μπορεί να ακολουθείται από την ακμή 7-8.
- **Ε4**. Αν σε ένα μονοπάτι δεν υπάρχει ο κόμβος 3, τότε δεν μπορεί να υπάρχει η ακμή 7-9 (σημαίνει ότι έχει δοθεί ως είσοδος το 0).

Με βάση την παραπάνω παρατήρηση και τις εξαρτήσεις συνύπαρξης το μικρότερο έγκυρο μονοπάτι είναι:

M1: 1-2-7-8-10

Στη συνέχεια, ακολουθώντας τον αλγόριθμο έχουμε (με περίγραμμα εμφανίζονται η νέα ή οι νέες ακμές που προστίθενται σε σχέση με τα προηγούμενα βασικά μονοπάτια):

M2: 1-**2-3-4-5-6-2** 7-8-10 νέες ακμές: 2-3, 3-4, 4-5, 5-6, 6-2

M3: 1-2-3-4-**5-2-3-7-9-10** νέες ακμές: 5-2, 3-7, 7-9, 9-10

Παρατηρούμε πως όλες οι ακμές συμπεριλαμβάνονται σε κάποιο βασικό μονοπάτι. Συνεπώς, το πρόγραμμά μπορεί να ελεγχθεί με 3 βασικά μονοπάτια, δηλαδή λιγότερα από την κυκλωματική πολυπλοκότητα η οποία αποτελεί άνω όριο των βασικών μονοπατιών.

3) Κάποιες ενδεικτικές περιπτώσεις ελέγχου για τα μονοπάτια είναι:

Μονοπάτι	Περιγραφή (Δίνουμε ως είσοδο:)	Περίπτωση ελέγχου (input)	Αναμενόμενο αποτέλεσμα (έξοδος προγράμματος)
M1	то 0.	0	Enter a number 0 0 The number n is:
M2	то 4.	4	Enter a number 4 error 4 The number n is:
М3	то 23.	23	Enter a number 23